

zmatkem podle čís. 9 a) §u 281 tr. ř. Bylo tudíž ve smyslu §u 290 tr. ř. z moci úřední zrušiti rozsudek ve výroku, že se obžalovaný dopustil přečinu podle §u 24 odst. první zákona ze dne 20. prosince 1923, čís. 9 sb. z. a n. z roku 1924 též tím, že si vyrobil několik součástí radiotelefonního zařízení. Důsledkem zrušení výroku o vině byl zrušen též výrok o trestu a výroky s tím související a trest byl obžalovanému podle §u 24 odst. první zákona znova vyměřen.

Rovněž zrušen výrok, jímž prohlášeny byly součástky obviněným vyrobené a to dva dřevěné knoflíky a čtyři drátěné kroužky za propadlé ve prospěch státu a to z těchto důvodů: V rozsudečném výroku není sice označen trestný čin po stránce skutkové a neodpovídá výrok ten zákonnému předpisu §u 260 odst. první a druhý tr. ř., poněvadž v něm uvedena jest toliko formule zákona. Rozsudkový výrok ten nutno však doplniti rozsudkovými důvody, jež jediné obsahují zjištění (skutečnosti v rozsudkovém výroku uvedené nejsou totiž zjištěními) a v těch jest pouze zjištěno, že obžalovaný vyrobil tyto obě součástky prvním soudem za propadlé prohlášené, nikoli však též, že by je byl přechovával, jak všeobecně zní rozsudkový výrok. Ježto tudíž obžalovaný byl sprostěn z obžaloby, že vyrobil ony součástky, a poněvadž podle zjištění nalézacího soudu součástky ty nepřechovával (nač ostatně ani obžaloba nezněla), bylo důsledně zrušiti také výrok o propadnutí těchto součástek, jak se stalo.

Pomíněný odklad výkonu trestu přiznán byl obžalovanému vzhledem k tomu, že se těší dobré pověsti, k činu se doznal, dopustil se ho jen v patrné nepředloženosti a že požádal o povolení přechovávání radiotelefonických zařízení již několik dní před jich zabavením a to týž den, kdy mu K-ová zapůjčila radiotelefonní přístroj, by tak napravil svoje pochybení proti platnému řádu. Z těchto okolností lze důvodně očekávati, že se obžalovaný vystříhá v budoucnu každého trestného činu a povede napříště pořádný život, takže výkonu trestu není u něho zapotřebí. Doba dvou let považována pak za přiměřenou lhůtu osvědčovací. Výkon výroku o propadnutí radiotelefonního přístroje odložen byl rovněž na dobu dvou let, a to proto, ježto tomu nebrání zřetele veřejné, ani důležité zřetele soukromé (§ 5 odst. druhý zák. ze dne 17. října 1919, čís. 562 sb. z. a n.).

Čís. 2326.

Ustanovení třetího odstavce článku V. zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 8 ř. zák. z roku 1863 má místo jen při urážkách tiskem.

Obžaloba pro zločin §u 209 tr. zák. nezahrnuje v sobě soukromou obžalobu pro přestupek proti bezpečnosti cti (§ 495 odstavec první tr. zák.).

(Rozh. ze dne 24. března 1926, Zm II 560/25.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací vyhověl po ústním líčení zmatečným stížnostem státního zastupitelství a obžalovaného do rozsudku zemského trestního soudu v Brně ze dne 16. září 1925, jímž byl obžalovaný Gabriel R. uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti cti podle §u 487 tr. zák. a článku V. zákona ze dne 17. prosince 1862, čís.

8 ř. zák. z roku 1863 a přestupkem proti bezpečnosti cti podle Šu 491 tr. zák., pokud napadly výrok první stolice, jímž byl obžalovaný Gabriel R. uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti cti podle Šu 487 tr. zák. a článku V. zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 8 ř. zák. z roku 1863, zrušil napadený rozsudek v této části jako zmatečný a sprostil obžalovaného podle Šu 259 čís. 1 a 3 tr. ř. z obžaloby, že v podání ze dne 18. května 1924 na zemský trestní soud v Brně a při výslechu u téhož soudu dne 11. října 1924 ředitele zemského úřadu pro péči o válečné poškození v Brně Dra Jana S-u pro vymyšlený naň zločin zneužití moci úřední a křivého svědectví u vrchnosti udal a že tím spáchal zločin utržení na cti podle Šu 209 tr. zák. V otázkách, o něž tu jde, uvedl v

d ů v o d e c h :

Na obžalovaného byla podána obžaloba pro zločin podle Šu 209 tr. zák. spáchaný tím, že v podání ze dne 18. května 1924 na zemský trestní soud v Brně a při výslechu u téhož soudu dne 11. října 1924 ředitele zemského úřadu pro péči o válečné poškození v Brně Dra Jana S-u u vrchnosti udal pro vymyšlený naň zločin zneužití moci úřední a křivého svědectví. Nalézací soud neshledal v zažalovaném jednání skutkovou podstatu zločinu podle Šu 209 tr. zák. v subjektivním směru a uznal obžalovaného vinným pouze přestupkem proti bezpečnosti cti ve smyslu Šu 487 tr. zák. a článku V. zákona ze dne 17. prosince 1862, čís. 8 ř. zák. z roku 1863, jehož se dopustil tím, že v podání ze dne 18. května 1924 na zemský trestní soud v Brně a při svém výslechu u téhož soudu dne 11. října 1924 ředitele zemského úřadu pro péči o válečné poškození v Brně Dra Jana S-u křivě vinil ze zločinů zneužití moci úřední a křivého svědectví, aniž by obviňování bylo šlo tak daleko, by nabylo vlastností, které tu podle Šu 209 tr. zák. býti musí, by se stalo zločinem utržení na cti. K odůvodnění tohoto odsouzení uvedl soud v procesuálním ohledu, že podle třetího odstavce článku V. zákona vyžadovaná obžaloba je v tomto případě dána, jsouc obsažena v obžalobě pro zločin podle Šu 209 tr. zák. Tento názor a založený na něm odsuzující výrok napadá zmateční stížností jak státní zástupce, tak i obžalovaný, dovolávající se důvodů zmatečnosti čís. 9 c) Šu 281 tr. ř. a to vším právem. Po rozumu prvního odstavce Šu 495 tr. zák. jest ve všech v §§ech 487 až 494 tr. zák. naznačených případech přípustno vyšetřování a potrestání jen k ž á d o s t i uražené osoby. § 45 tr. ř. stanoví, že, jde-li o přečin, který podle zákonů trestních pořadem práva trestního může býti stíhán jen k žádosti toho, komu bylo v jeho právech ublíženo, má tento právo, by u trestního soudu jako soukromý obžalobce písemně neb ústně žádal za trestní stíhání. V úvahu přichází dále, že ustanovení Šu 46 tr. ř. má vzhledem k předpisu Šu 447 tr. ř. platnost i pro řízení ve věcech přestupkových a že podle prvního odstavce Šu 451 tr. ř. stačí v řízení před okresními soudy, učiní-li se povšechný písemný neb ústní návrh na zákonné potrestání. Z těchto ustanovení plyne nezvratně, že odsouzení obžalovaného pro přestupek Šu 487 tr. zák. mohlo se státi j e n k ž á d o s t i uraženého Dra Jana S-y, projevené ať již způsobem Šu 46 odst. první neb Šu 451 odst. první tr. ř. Takovýto projev, stíhati trestný čin, neučinil

však Dr. S. za celého trestního řízení a spisy neskytají podkladu pro to, že k žádosti jeho převzal jeho zastupování státní zástupce, jak to připouští poslední odstavec §u 46 tr. ř. Poukaz nalézacího soudu na třetí odstavec článku V. jest pochybeným, ježto ustanovení to má podle svého jasného doslovu místo jen při p ř e č i n e c h podle §u 493 tr. zák. trestných, tudíž při urážkách na cti spáchaných t i s k e m; o takovouto urážku tu však nejde, ježto byla spáchána v písemném podání na zemský trestní soud v Brně a pak při výslechu u tohoto soudu. Z toho vychází, že, byly-li osoby v třetím odstavci článku V. označené uraženy na cti způsobem, zakládajícím jen přestupek trestný podle §u 493 tr. zák., může stíhání (potrestání) vinníkovy, i když se útok vztahoval na jejich úřední výkony, nastati jen k soukromé obžalobě a může zastupování uraženého převzítí státní zástupce jen podle posledního odstavce §u 46 tr. ř., tudíž jen k žádosti uraženého. Názor nalézacího soudu, že obžaloba pro zločin podle §u 209 tr. zák. zahrnuje v sobě také soukromou obžalobu pro přestupek proti bezpečnosti cti, neodpovídá tudíž zákonu. Odsouzení obžalovaného pro přestupek podle §u 487 tr. zák. stalo se proto neprávem, ježto schází obžaloba podle zákona potřebná, totiž obžaloba soukromá a byl proto výrokem, že takováto obžaloba tu jest, porušen zákon. Důvod zmatečnosti čís. 9 c) §u 281 tr. ř. je tudíž dán, důsledkem čehož bylo již z této příčiny zmatečným stížnostem vyhověti.

Čís. 2327.

Zločin podvodu podle §u 199 d), tr. zák. paděláním cestovního pasu v údajích zemí, pro něž má platnost.

(Rozh. ze dne 25. března 1926, Zm II 494/25.)

N e j v y š š í s o u d jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku krajského soudu v Olomouci ze dne 10. srpna 1925, jímž byl stěžovatel uznán vinným zločinem podvodu podle §§ů 197, 199 písm. d) tr. zák., mimo jiné z těchto

d ů v o d ů:

Zmateční stížnost dovolává se důvodů zmatečnosti čís. 9 a), 10 §u 281 tr. ř. Bezdůvodnou jest především její výtky, že napadený rozsudek stotožňuje pojem »oklamání«, postačující ke skutkové podstatě přestupku podle §u 320 f) tr. zák., a pojem »poškození« jako zákonný znak, nezbytný vzhledem k ustanovení §u 197 tr. zák. ke skutkové podstatě jak podvodu vůbec, tak zvláště zločinu podvodu podle §§ů 197, 199 d) tr. zák. Dospíváť rozsudek v rozhodovacích důvodech k výslovnému závěru, že obžalovaný poškodil svým jednáním nejen státní dohlédací právo Československé republiky, nýbrž i sám účel, sledovaný státním dohledem a že jednal v úmyslu podvodném. Podrobněji uvádí se tam nejprve všeobecně, že Československá republika má jako každý jiný stát zájem na tom, by svými orgány kontrolovala, do kterých zemí její příslušníci cestují, a aby jim po případě cestu do té které země odepřela, načež se vzhledem na souzený případ, v němž obžalovaný vepsal podle rozsudkového zjištění do svého cestovního pasu jako další zemí, pro